

РЕШЕНИЕ

№ 288

гр. София, 17.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 16.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **1930** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. АПК, вр. чл.1, ал.1 ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба на от „АГРОВАЛ БГ“ ЕАД, [населено място], депозирана чрез пълномощника адв. Д. З. от САК, с която срещу Областна дирекция по безопасност на храните – С. област е предявен иск с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ в размер на 1142747,95 лева, представляващи обезщетение за причинени на дружеството имуществени вреди, претърпени в резултат на отменено като незаконосъобразно Разпореждане №01 за спиране експлоатацията на животновъден обект от 29.11.2016 г., издадено от главен инспектор при ОДБХ – С. област. Претендират се и законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на иска – 01.03.2022 г. до окончателното изплащане на сумата, както и направените в хода на настоящото съдебно производство разноски. В исковата молба се твърди, че животновъдният обект, чиято експлоатация е била спряна с отмененото разпореждане е собственост на дружеството – ищец и е бил предназначен за отглеждането на патици родители с капацитет 5800 броя. Отмененото разпореждане е проявило действие от датата на издаването му, от когато в обекта не е било възможно да се отглеждат животни. Към този момент в птицефермата е изпълняван финансиран от ДФЗ проект „Птицеферма за отглеждане на патици с битово-административна сграда в УПИ 036055 в местността „К.“, землище на [населено място], общ. И.“ по Плограма за развитие на селските райони 2007-2013 г., Мярка 121 „Модернизиране на земеделските стопанства“. Капацитетът на обекта е бил 5800 места за патици. В тази връзка дружеството е сключило договор за доставка на патета родители от люпилня в

България с „Ависпал“ ООД на 04.10.2016 г., от което е следвало да получи 2900 едnodневни патета родители до 15.01.2017 г., като фермата е следвало да заработи на пълен капацитет от 01.08.2017 г., от която дата дружеството е щяло да реализира приходи от дейността на фермата, съгласно разписания бизнесплан. За финансиране с оборотни средства на дейността си на 28.04.2016 г. дружеството е сключило договор №000LD-L-000722 за овърдрафт по разплащателна сметка с Първа инвестиционна банка. След затваряне на обекта с отмененото разпореждане ищецът е продължил да погасява дължимите суми по кредита, въпреки че през периода не е реализирал никакви приходи от стопанската си дейност. Това финансово затруднение се е отразило върху своевременните плащания на банката, като в крайна сметка е довело до ежемесечни забавяния и начисляване на допълнителни лихви и разноски. Поради спиране на плащанията по договора, от страна на банката са предприети действия по предсрочна изискуемост на кредита, в резултат на което срещу дружеството е образувано изп. д. №558/2019 г. по описа на ЧСИ. С. Л. с вискател П.. Към датата на подаване на исковата молба това дело е било приключило, като ЧСИ е извършил публична продажба на имуществото на длъжника, представляващо движими и недвижими вещи. Това имущество е възложено на вискателя за обща сума от 495600 лева. Доколкото балансовата му стойност възлиза на 1638374,95 лева, ищецът счита, че разликата между двете суми е пряка и непосредствена вреда, настъпила в патримониума на дружеството в резултат на невъзможността му да извършва дейност по отглеждане и продажба на патици родители поради затварянето на животновъдния обект в [населено място]. Счита, че тази сума е пряка и непосредствена имуществена вреда за дружеството, представляваща реална загуба.

Ответникът, Областна дирекция по безопасност на храните – С. област, чрез процесуалния си представител адв. Л. Ц. в представен писмен отговор оспорва предявеният иск с подробни изложени доводи за неговата неоснователност, които се поддържат и в проведените открити съдебни заседания от процесуалните представители на ответника адв. Е. Б. и адв. Г. К.. Подробни съображения са изложени в представена писмена защита. Претендира присъждането на разноски. Представителят на СГП счита предявеният иск за неоснователен и недоказан по размер, поради което следва да бъде отхвърлен.

По делото са събрани писмени и гласни доказателства. Назначени са и приети съдебни експертизи. Към датата на проведеното последно открито съдебно заседание не са били представени изисканите от ДФ „Земеделие“ проектно предложение на „А. БГ“ и бизнес плана на дружеството при кандидатстването му по мярка 121 ПРРС 2007 – 2013 г., като съдът е приел, че същите не са необходими за изясняване на спора. В последствие ищецът е поискал отмяна на определението, с което съдебното дирене е обявено за приключило и насрочване на делото в открито съдебно заседание за приемане на вече изпратените такива. Съдът намира това искане за неоснователно, тъй като тези доказателства са неотнoсими и не са необходими за правилното решаване на спора по същество.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

От представеното по делото Удостоверение за регистрация на животновъден обект №234/08.12.2015 г., издадено от ОДБХ – С. област се установява, че е регистриран животновъден обект с ветеринарен рег. №2065-0083, предназначен за отглеждане на патици за угодяване с капацитет 5800 броя с отговорно лице „Агровал БГ“ ЕООД,

находящ се в [населено място], общ. И., местност „К.“.

Не е спорно между страните, а това е видно и от приложения Бизнес план в обекта е изпълняван финансиран от ДФЗ проект „Птицеферма за отглеждане на патици с битово-административна сграда в УПИ 036055 в местността „К.“, землище на [населено място], общ. И.“ по Програма за развитие на селските райони 2007-2013 г., Мярка 121 „Модернизиране на земеделските стопанства“.

Видно от приложения договор №000LD-L-000722 за овърдрафт по разплащателна сметка с Първа инвестиционна банка за финансиране с оборотни средства на дейността си на 28.04.2016 г. дружеството е сключило този договор, по силата на който банката е приела да извършва разплащания при условията на овърдрафт по разплащателната сметка при максимално допустим размер на дебитното салдо в размер на 550 000 лева, предназначени за оборотни средства и изплащане на текущи задължения. Договорено е, че срокът за ползване на овърдрафта е до 27.04.2017 г., след която дата правото на кредитополучателя да ползва овърдрафт по разплащателната сметка се погасява. В т.6.1 от договора е предвидено, че на всеки 12 месеца от срока на действие на договора банката прави преглед на финансовото и икономическото състояние на кредитополучателя и изпълнението на задълженията по този договор и има право по своя преценка да промени условията за ползване на овърдрафта, като уведоми кредитополучателя за това или да прекрати правото му да ползва овърдрафт и да обяви задължението му за предсрочно изискуемо. За обезпечение на вземанията на банката по предоставения овърдрафт дружеството е учредило в полза на банката договорна ипотека върху имота си в [населено място] и построената в него птицеферма, първи по ред залог върху собствените му машини и съоръжения, върху вземания от негови контрагенти и вземания по сметките му, открити в банката. С Анекс №1 от 26.04.2017 г. крайният срок за погасяване на всички задължения е удължен до 31.05.2017 г., а с Анекс №2 от 26.05.2017 г. – до 30.04.2018 г. С Анекс №3 от 10.05.2018 г. е прието, че размерът на просрочената главница е 544497,73 лева, като крайният срок за усвояване на суми от отпуснатия овърдрафт е изтекъл и кредитополучателят няма право на последващи усвоявания на суми от овърдрафта. Страните са се договорили, че просрочената главница ще се погасява съгласно приложен погасителен план, като крайният срок за това е 30.05.2019 г.

Видно от приложения по делото Договор №1 за доставка на едnodневни патета родители, на 04.10.2016 г. ищецът е договорил „Ависпал“ ЕООД, [населено място] да му достави 2900 едnodневни патета родители в срок до 15.01.2017 г. с цена по 15 лв./бр. без ДДС.

С Договор №2/16.11.2016 г. „Агровал БГ“ ЕООД се е задължил да излюпва и доставя на „Ависпат“ ЕООД 570196 едnodневни стокови патета годишно приблизително на равни партии през 15 календарни дни, считано от 01.08.2017 г. по приложен към договора график до 31.03.2021 г.

Видно от приложеното по делото Разпореждане №1 за спиране експлоатацията на животновъден обект, издадено на 29.11.2016 г., със същото е спряна експлоатацията на обект с вет. Рег. №2065-0083, находящ се в землището на [населено място], местност „К.“ до изпълнение на предписание №15/29.11.2016 г., в което на дружеството е било предписано да обособи място за временно съхранение на тор, съобразено с капацитета и технологията на отглеждане до извозването на торовите маси на място, определено от местната административна власт и силузите за съхранение на фураж и пелети да бъдат обозначени, както и сградите за отглеждане на

патиците да бъдат номерирани. Видно от приложените съдебни решения това предписание е отменено с Решение №220/16.03.2017 г., постановено по адм. д. №1145/2016 г. на АдмС – С. област, оставено в сила с Решение №12147/10.10.2018 г. на ВАС. Няма данни и не се твърди предписание №15/29.11.2016 г. да е било оспорено по съдебен ред.

От представените по делото документи по изп. дело 393/2019 г. на ЧСИ С. Л. се установява, че същото е с взискател П. и длъжник „Агровал“ ЕООД, като с Постановления от 01.10.2019 г. изнесените на публична продан недвижими имоти и движими вещи на длъжника са възложени на П.. Продажната цена на поземления имот е 483600 лева, а на движимите вещи – 21600 лева.

Вещото лице по назначената и приета ССЧЕ е определило балансовата стойност на изнесените на публична продан движими и недвижими вещи в два варианта: 2006342,46 лева без ДДС ако активите не са използвани след м.12.2016 г., доколкото фирмите по закон са задължени да не начисляват амортизация на неработещи активи и 1579840,69 лева без ДДС ако активите са използвани към датата на публичната продан.

По делото са събрани доказателства относно факта отглеждани ли са или не патици в обекта след издаване на отмененото Разпореждане №1. От съдържанието на самото разпореждане се установява, че към момента на проверката, въз основа на резултатите от която е издадено същото в обекта не е имало патета. Това се установява и от показанията на св. Н., присъствала при проверката. От заключението на приетата ССЧЕ, изготвена от вещото лице И. Й. се установява, че в периода 2015 г – 2016 г. са извършвани счетоводни операции, свързани с дейност по отглеждане и търговия с патици в счетоводството на ищеца – закупуван е фураж, издавани са фактури за покупко-продажба на патици. Че през 2016 г. в обекта са отглеждани патета се установява и от показанията на свидетеля П.. От представените по делото от ответника протокол за извършена проверка, назначена със заповед на Изп. директор на БАБХ и доклад от същата се установява, че към 14.11.2017 г. в животновъдния обект са отглеждани патета. Това се потвърждава и от показанията на св. Н., която е присъствала на проверката и заявява, че около м. септември в обекта са били заредени около 5000 патета, от които били взети кръвни проби. С показанията си свидетелката потвърждава отразеното в изготвения протокол от проверката, представен по делото.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Съгласно разпоредбата на чл. 203 АПК гражданите и юридическите лица могат да предявят иски за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. В случая се претендира обезщетение от отменен като незаконосъобразен административен акт - Разпореждане №1 за спиране експлоатацията на животновъден обект, издадено на 29.11.2016 г. от Областна дирекция по безопасност на храните – С. област. В настоящото производство безспорно се установи, че същият е отменен с влязло в сила решение, а искът е предявен против юридическото лице по чл.7 от ЗБАБХ, чийто орган го е издал, което съгласно чл.205 АПК е пасивно легитимирано да отговаря за причинените вреди. Предвид това искът е процесуално допустим.

Разпоредбата на чл.1, ал.1 ЗОДОВ предвижда отговорност за държавата и общините, като посочва, че същите дължат обезщетение за вредите, причинени на гражданите и юридическите лица, произтичащи от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при и по повод изпълнение на

административна дейност. Исковете се разглеждат по реда на чл. 203 и сл. от АПК, към който препраща и чл.1, ал.2 ЗОДОВ. Съгласно чл.4 ЗОДОВ държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо дали са причинени виновно от длъжностното лице, тоест отговорността е обективна и безвиновна.

Основателността на иск с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ, предполага установяването на кумулативното наличие на следните предпоставки: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, при/или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред; вреда от такъв административен акт, действие или бездействие; причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат. Непозволеното увреждане представлява сложен фактически състав, включващ следните елементи: деяние, противоправност на деянието, вреда, причинна връзка между деянието и вредата. Отговорността на държавата и общината е обективна и вина в случая не се изследва. Деянието се разбира като конкретна външна проява на едно лице, изразено както в действие, така и в бездействие. То е противоправно, когато противоречи на правните норми. Освен противоправно деяние, непозволеното увреждане предполага и вреда. Вредата представлява смущение, накърняване или унищожаване на благата на човека, представляващи неговото имущество, права, телесна цялост и здраве, душевност и психическо състояние. Вредата е в причинна връзка с извършеното деяние, когато е пряка и непосредствена последица от него. За целите на закона е от значение не съществуването на някаква причинна връзка, а същата да е пряка и непосредствена. Под преки вреди следва да се разбират онези, които са типична, нормално настъпваща по време и място последица от незаконосъобразния акт, действие или бездействие. Непосредствени вреди са тези, които са настъпили по време и място, следващо противоправното действие или бездействие и установения за незаконосъобразен акт. При липса на някой от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата или общината по посочения ред.

Съдът намира, че в случая е налице първата предпоставка на визираната в чл.1, ал.1 ЗОДОВ хипотеза, а именно налице е незаконосъобразен административен акт, надлежно отменен като такъв, по съдебен ред. Разпореждане №01 за спиране експлоатацията на животновъдния обект е издадено от главен инспектор при ОДБХ – С. област на 29.11.2016 г. Същото е отменено с влязло в сила на 10.10.2018 г. съдебно решение. Следователно в периода от издаването му на 29.11.2016 г. до датата на влизане в сила на решението, с което е отменено – 10.10.2018 г. същото е било действащ и подлежащ на изпълнение административен акт. Това е така, защото макар и това изрично да не е посочено в него, същото е издадено на основание чл. 253, ал.1, т.4 /отм./ ЗВМД. Тази ПАМ има допуснато по силата на закона предварително изпълнение, /чл. 253, ал.5 отм. ЗВМД/, което не е спряно и съответно спирането дейността на обекта е произвело своето действие.

Втората предпоставка за основателност на иска е настъпила вреда за ищеца. В случая се твърди, за дружеството е налице имуществена вреда, изразяваща се в претърпяна загуба, съразмерна с разликата между балансовата стойност на активите му, изнесени на публична продажба и стойността, на която са възложени на възлагателя по изпълнителното дело. Безспорно се установи, че е налице такава разлика и то значителна, която представлява реална вреда за дружеството, тъй като същото не

може да се ползва от реалната стойност на имотите си, тъй като същите са продадени на по-ниска стойност, от което собственикът търпи загуби. Но цената, на която обектът е бил продаден на публичната продажба изцяло зависи от условията на търга и от ценовите предложения, като в случая няма никаква пряка връзка с отмененото Разпореждане.

Установените по делото факти сочат, че отмененият като незаконосъобразен административен акт, на който се позовава ищецът, не е довел в пряка и непосредствена причинна връзка до възникването на твърдените в исковата молба имуществени вреди.

По делото се установи, че до публичната продажба се е стигнало вследствие обявена от П. предсрочна изискуемост на кредит овърдрафт, отпуснат на дружеството поради несвоевременно внасяне на дължимите по кредита вноски, като ищецът твърди, че причина за изпадането му в неплатежоспособност е затварянето на обекта с отмененото разпореждане и невъзможността му да осъществява дейността си до неговата отмяна, вследствие на което не е имал доходи.

От събраните в хода на процеса доказателства обаче се установи, че отмененото разпореждане е било издадено до изпълнение на предписание №15/29.11.2016 г. за отстраняване на констатирани в обекта нарушения на ветеринарно-санитарните изисквания. П. е индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал. 1 АПК, с който се създават задължения за собственика на животновъдния обект, издаден на основание чл.131 ЗВМД. Няма данни и не се твърди този акт да е бил обжалван, следователно е влязъл в сила, което е породило административноправно задължение за неговото изпълнение. Освен че е бил задължен, собственикът на животновъдния обект е имал и реален икономически интерес да покрие посочените в предписанието изисквания, за да възобнови дейността си. Имал е и възможност да стори това, тъй като разпоредбата на чл.131, ал.5 ЗВМД предвижда, че когато нарушенията, посочени в разпореждането по ал. 2, т.2, са отстранени преди изтичане на определения срок, собственикът или ползвателят на обекта уведомява ветеринарния лекар, който в тридневен срок извършва проверка и в случай че нарушенията са отстранени, отменя забраната. Като не е сторил това ищецът сам се е поставил в положение животновъдният му обект да не функционира, което изключва изцяло тезата му, че поради спиране на експлоатацията на животновъдния обект той е понесъл твърдяните имуществени вреди. Предписаните дейности за обособяването на място за временно съхраняване на тор до извозването на торовите маси, за номерирането на сградите за отглеждане на птиците и обозначаването на силозите са от такъв характер, че не налагат отделянето на значителен финансов и времеви ресурс. Собственикът на животновъдния обект е бил в състояние да покрие изискванията, посочени в предписанието, ако беше положил дължимата грижа на добър стопанин. При съществуващата в закона възможност за възобновяване на стопанската дейност преди изтичането на определения в предписанието срок, както и преди съдебната отмяна на разпореждане №1/29.11.2016 г., ищецът е бездействал и не е предприел своевременно необходимото, за да може животновъдният обект да заработи отново. В тази връзка следва да се посочи, че не е спорно, че към

датата на издаване на разпореждането за спиране в обекта не е имало патета, като дружеството е било поело ангажимент за първата доставка на такива на 15.01.2017 г. Съдът приема, че от датата на издаване на предписанието и разпореждането /29.11.2016 г./ до датата, на която е следвало да приеме първите патици / 17.01.2017 г. дружеството е имало обективна възможност да изпълни предписанието, вследствие на което дейността му е щяла да бъде възстановена. Като не е сторил това ищецът е допринесъл за настъпването на вреди. При това положение разпоредбата на чл.5, ал.1 ЗОДОВ предвижда освобождаване от отговорност.

В хода на процеса се установи, че е ищецът продължил да погасява дължимите суми по кредита, въпреки че през една част от периода не е реализирал никакви приходи от стопанската си дейност.

Освен това се установи, че не през целия период обектът не е работил. По-горе съдът прие за установено, че към м. ноември 2017 г. в животновъдния обект са отглеждани патета, заредени там около м. септември 2017 г. Така установеното води до извода, че издаденото разпореждане преди отмяната му по съдебен ред не е било пречка в обекта да се отглеждат животни през целия период на действието му. В тази връзка съдът счита, че издаденото разпореждане за спиране на дейността не е попречило на ищеца в един продължителен период от време да погасява задълженията си по кредита.

Предсрочната изискуемост на кредита е обявена през 2019 г., когато вече разпореждането за спиране на обекта е било отменено с влязъл в сила съдебен акт и когато, установено в хода на процеса, дружеството вече е реализирало доходи от дейността си, доколкото се установи, че през есента на 2017 г. вече е отглеждало патета в обекта. При положение, че задълженията на дружеството са били разсрочени до 30.05.2019 г., не се открива пряка и непосредствена причинна връзка между отмененото като незаконнообразно разпореждане №1/29.11.2016 г. и обедняването на ищеца. Според условията на договора за банков кредит банката има право да обяви ползвания овърдрафт за изцяло и предсрочно изискуем при влошаване на финансовото състояние или неплатежоспособността на кредитополучателя, което по преценка на банката поставя под съмнение възможността на кредитополучателя да изпълнява задълженията си по този договор, както и при спиране на дейността на кредитополучателя за повече от 15 дни. При положение, че банката не е предприела такива действия непосредствено след издаване на разпореждането за спиране дейността на обекта, не може да се направи извод, че ищецът не е могъл да обслужва кредита и е допуснал забава в плащанията по причина на издаденото от главен инспектор при ОДБХ – С. област разпореждане. Птицефермата е била продадена през октомври 2019 година, което води извод, че неплатежоспособността на ищеца, констатирана през 2019 година, не е следствие от отмененото разпореждане.

Доколкото настоящото производство е исково, в тежест на ищеца е да докаже наличието на предпоставките за основателност на иска си. След като не е осъществил главно и пълно доказване на кумулативно изискуемите предпоставки, то съдът приема, че в случая не е осъществен фактическият състав на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, във вр. с чл. 204, ал.1 и ал. 4 АПК, поради което

исковата претенция за заплащане на обезщетение за имуществени вреди като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

С оглед неоснователността на главния иск за обезщетение за имуществени вреди се явява неоснователни и акцесорните претенции за законна лихва върху главницата.

При този изход на делото основателно се явява своевременно направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски. Съгласно чл.10 ал.2 от ЗОДОВ при отхвърляне на иска ищецът дължи заплащане на разноските по делото. От представените доказателства се установява, че същите са в размер на 15552 лева, представляващи договорено и заплатено по банков път възнаграждение за един адвокат с ДДС. Тази сума ищецът следва да бъде осъден да му заплати.

Водим от гореизложеното Административен съд София-град, II отделение, 52-и състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ предявения от „АГРОВАЛ БГ“ ЕАД, [населено място] срещу Областна дирекция по безопасност на храните – С. област иск с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ в размер на 1142747,95 лева, представляващи обезщетение за причинени на дружеството имуществени вреди, претърпени в резултат на отменено като незаконосъобразно Разпореждане №01 за спиране експлоатацията на животновъден обект от 29.11.2016 г., издадено от главен инспектор при ОДБХ – С. област, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на иска – 01.03.2022 г. до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА „АГРОВАЛ БГ“ ЕАД, [населено място] да заплати Областна дирекция по безопасност на храните – С. област деловодни разноски в размер на 15552 /петнадесет хиляди петстотин петдесет и два/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: